

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ' 792

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Πέμπτη 17 Σεπτεμβρίου 1931

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

ΕΠ. ΒΕΛΛΗ-ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Κύριε Γενικέ Διοικητά της 'Ηπείρου,

Διὰ νεωτέρων δηλώσεών σας εἰς τὸν ἐγγύρειον ἔθρονον, ἀντι,ὡς ἔδει, νὰ ἐκζητῇ τὸ θάρρος ν' ἀπαντήσῃτε σαφῶς καὶ ἀπεριφράπτως ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ἑθῆς τρέγοντες δημοσευθείας ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς μου, προσπαθεῖτε, ὡς ἂν τεχνικῶς, νὰ μετατοπίσῃτε τὴν συζητήσιν καὶ νὰ συγκλῇ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, δι' ἐρωτημάτων καὶ τροποποιήσεων, διατυμπανισθέντων δηλώσεών σας, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, χωρὶς νὰ λάβῃτε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι οἱ 'Ηπειρώται γνωρίζουν πολὺ καλὰ τὴν ἑλληνικὴν καὶ εἶναι ἱκανοὶ νὰ διακρίνουν ποῦ ἔγκειται ἡ ἀλήθεια. Τὰ ἀπειρα συγχαρητήρια, τὰ ὅποια ἐδέχθη καὶ δέχομαι καθ' ἐκάστην, μαρτυροῦν ὅτι ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασίς εἰς βάρος σας ἔχει ἐκδοθῇ ὑπὸ τῆς Κοινῆς Ἐνώσεως.

'Αλλ' αἱ σκέψεις σας δὲν ἐξηληθώσαν εἰς τὸν κ. Διευθύνον, ἀλλ' ἔχομεν καὶ τὰς πρὸς τοὺς κατοικοῦς Γρεβενῶν ἀγαποκινήσεις σας, ὅτι ἡ ὁδὸς 'Ιωαννίνων—Γρεβενῶν εἶναι ὁδὸς πολυτελείας καὶ θὰ γίνῃ τότε ὡς νῦν διὰ ἀνευρεθῶν οἱ θησαυροὶ τοῦ Ἀλφειοῦ.

'Εναυλοῦ εἰσὶν εἰς τὰ ὦτά μου εἰσέτι, κ. Γενικέ Διοικητά, καὶ οἱ λόγοι σας, ἴδαν, κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπάνοδόν σας, ἐξ Ἀθηνῶν, μὲ ἐκαλέσατε νὰ μοὶ ἀνακοινώσω τὴν ὑπογραφήν τοῦ Π. Διευτῆρος καὶ ἐπὶ διαλύσεως καὶ ἐπαναστατώσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ αὐτὸς εἶπον, ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον μὲ ἐνδιαφέρει καὶ μὲ ἀπασχολεῖ περισσότερο, δὲν εἶναι τὸ Ἐπιμελητήριον, ἀλλ' ἡ ὁδὸς 'Ιωαννίνων—Γρεβενῶν καὶ περὶ αὐτῆς, ἃν ἔχετε νὰ μοὶ εἰπῇτε νεότερόν τι, κατόπιν τοῦ ἐντονωτάτου τηλεγραφήματος, τὸ ὅποτον ἀπηύθυναν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πεντήκοντα πέντε Σωματεία, καὶ μοὶ ἀπηντήσατε, δι' ο. κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κουβερνήσεως δὲν θὰ λάβῃ οὐδεμίαν ἀπόφασιν, ἀλλὰ θ' ἀναμείνῃ τὴν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξακολουθεῖτε οὖν τῆς συζητήσεως, ἐν ἀνεγνωρίσει ὅτι δὲν ἔγιναν οἱ θρόμοι, οἱ ὅποιοι ἔπρεπε νὰ γίνον, μοὶ ἐπανελάβατε καὶ πάλιν ὅτι, ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ θρόμου 'Ιωαννίνων—Γρεβενῶν δὲν ἔχει νὰ ὠφεληθῇ τίποτε τὸ Ἐμπορικόν καὶ εἰς τὴν ἐπιμονὴν μου, ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου δι' ἡμᾶς, μοὶ εἰπῆτε μὲ τόνον ζωηρόν:

—«Βεῖ ἀδελφέ, ὑποθήκην ἐβάλατε σὲς οἱ Ἡπειρώται ἐπὶ τῆς ἑλλάδος».

Καὶ σὺ ἀπήντησα μὲ τὸν ἴδιον τόνον.

«Ὅχι δὲν ἐβάλαμε ὑποθήκην ἡμεῖς οἱ Ἡπειρώται ἐπὶ τῆς ἑλλάδος, ἀλλὰ ζητοῦμεν πολὺ δικαίως ἀπὸ τὴν ἑλλάδα ψυχία τινα, ἀνθρώπον οἱ Ἡπειρώται προσέφερον ὃ πρὸ αὐτῆς».

Καὶ εὐρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς ὑπομνήσω, ὅτι, ἐάν δὲν ὑπῆρχον οἱ Ἡπειρώται, δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἴσως καὶ ἑλλάς.

Καὶ προθέτω τώρα. Διὰ νὰ ὁμιλήσω σὲς σήμερον, μετὰ τῆς περιφρονήσεως, περὶ τῶν Ἡπειρωτῶν. Διὰ νὰ μετριάσω τὴν ἐκ τῶν λόγων σας παραχθεῖσαν ὀδυνὴν ἐντόπων τῶν παρισταμένων, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. κ. Σπυρίδωνος, τοῦ Προέδρου τῆς Πανεπιστημικῆς Ἀδελφότητος Ἀθηνῶν κ. Κλεοβούλου Σάσση, τοῦ ἱατροῦ κ. Χανδάνου, ἐκ Βήσσης, καὶ ἐνδὲς ἄλλου κυρίου τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα μοὶ διαφεύγει, μοὶ εἶπετε δι' ἡ ὁδὸς 'Ιωαννίνων—Ἡγουμενίτσας εὐρίσκειται ἐν τῷ τελείῳ οὐδαί καὶ σὺς ἀπῆντησα, ὅτι, μὴ συγχρονισθείσης τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὁδοῦ 'Ιωαννίνων—Καλαμπάκας, Ἰωαννίνων—Γρεβενῶν, ἡ ὁδὸς 'Ιωαννίνων—Ἡγουμενίτσας θὰ εἶναι ὁ τάφος τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ὅτι δὲν πιστεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Φίλων ἡρώων ἀπεφάσισε νὰ μεταβάλῃ τὴν θρυλικὴν ταύτην πόλιν εἰς ἐρείπια, νὰ μεταβάλῃ ταύτην εἰς χωρίον, καὶ ὅτι ἂν, μὴ γένοιτο, τοιοῦτόν τι συμβαίνει, ἡμεῖς θ' ἀμυνθώμεν. Εἰς τὸ ἀκουσμα τῆς λέξεως «θ' ἀμυνθώμεν» μοὶ εἶπετε, ἂν σὺς ἀπελθῶ καὶ συγχρόνως ὅτι εἰσθε παλληκαρῆς καὶ μὲ ἀπειλήσατε μάλιστα ὅτι θὰ μὲ βγάλετε ἔξω.

Σὺς ἀπῆντησα ὅτι δὲν σὺς ἀπειλῶ καθόλου, ὅτι καὶ ἐγὼ δὲν ὑστερῶ εἰς παλληκαρισμόν, καὶ ὅτι, διὰ τὸν ἐμὲ μιλῶν, ὁμιλοῦντός μοι, ὅτι, ἀλλ' ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων καὶ διὰ τὴν ζήτησιν ζωτικῶν τάτου, δὲν ἡμπορεῖτε νὰ μὲ βγάλητε ἔξω.

Εἶναι οὕτως ἀνιστόν, κ. Γενικέ Διοικητά, ν' ἀπασχολῶ με τοιαῦτα μικροζητήματα, ὡς ἡ ὁδὸς 'Ιωαννίνων—Γρεβενῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται αὕτη αὕτη ἡ ὑπαρξίς τῆς πόλεως καὶ ἡ ὁποία κρατεῖ, εἰς διηνεκὴ ἐκνευρικὴν κατάστασιν, διὰς ἐν γένει τὰς τάξεις, αἵτινες ἐναγωνίως ἀναμένουν τὴν ἀπόφασιν τῆς Κουβερνήσεως, διὰ νὰ κανονίσουν τὴν περαιτέρω στάσιν τῶν.

Δὲν φωνασκοῦμεν, κ. Γενικέ Διοικητά, ἀλλὰ πονοῦμεν καὶ τὸν πόνον μας δὲν ἐστάθη τρόπος νὰ τὸν ἐντελῶς φθῇ καὶ νὰ τυμπανίσῃτε καὶ σὺς μεθ' ἡμῶν καὶ νὰ γίνῃτε διεσπληνῆς τῶν πόνων μας. Οὐτε πόρων δὲν διήλθε ποτὲ ἀπὸ τῆς διανοίας μας, ὅτι ἡ πόκνωσις τῆς συγκοινωνίας εὐνοῦται νὰ βλάψῃ ἕναν τόπον καὶ οὐτὲ ἐθελοντήσαμεν κίμασαν ὁδὸν ἄχρηστον, ἀλλ' ἔχομεν τὴν διεκίαν ἀξίωσιν νὰ συγχρονισθῇ ἡ κατασκευὴ τῶν ὁδῶν 'Ιωαννίνων—Καλαμπάκας καὶ ἡ ἐκ τοῦ 23ου χιλομέτρου τῆς ὁδοῦ ταύτης στρεφθῇ πρὸς τὰ Γρεβενά, καὶ, Ἰωαννίνων—Ἡγουμενί

τσας. Καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν αὐτῶν, κ. Γενικέ Διοικητά, φωνασκοῦμεν! Διὰ πολὺν ἔτιον.

Ἐκ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὁδοῦ 'Ιωαννίνων—Ἡγουμενίτσας δὲν θὰ ἐπέλθῃ, κ. Γενικέ Διοικητά, ἡ συντέλεια τοῦ Ἀἰῶνος, ἀλλὰ θὰ ἐπέλθῃ ἕνας τοιοῦτος κλονισμός, τοιοῦτοιοῦ τὰς συνεπειὰς ἡμεῖς προβλέπομεν καὶ σὺς δὲν εἰσθε εἰς θέσιν ν' ἀντελθῆτε. Εὐχόμεθα δὲ ὅπως τὸ ζήτημα τοῦ ὁδοῦ δικτύου λάβῃ ταυτήν ἐξέλεξιν, ὥστε νὰ μὴ συντρέξῃ ἡ περίπτωσις τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν ἀσφαλεστάτων προβλέψεών μας.

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι πράγματι ἐπεκαλέσθητε τὴν συνδρομήν μας διὰ τὴν προώθησιν τῆς καλειτέρας ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ σὺς δέον νὰ ὁμολογήσῃτε ὅτι σὺς εἰσέλατε τότε μίαν ἀντικειμενικὴν ἀλήθειαν, τοῦτέστιν ὅτι προώθησις τῆς γεωργικῆς προωθήσεως ἐνδὲς τόπου τυγχάνει ἡ πόκνωσις τοῦ δικτύου τῆς συγκοινωνίας, ἐφ' ἧς κυρίως ἔδει νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ ὑμῶν, τῶν λοιπῶν μελλόντων ἀναγκῶν νὰ ἐπακολουθήσουν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς περιφρονητικὰς διὰ τοὺς ἐμπόρους ἐκδηλώσεις σας, διερωτῶμεθα καὶ ἡμεῖς: Δι' ἵππον ἄρα λόγον; ἴσως, διότι σὺς ἐπέσταμεν μέχρ' ἂν τις, διὰ τῆς ἐναντίον τῶν ἀπόψεών σας ἐπιμονῆς μας, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὁδοῦ 'Ιωαννίνων—Γρεβενῶν, καὶ τοῦ ἐκ μέρους σας εὐρύτατου διατυμπανισθέντος χαρακτηρισμοῦ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ὡς ὁδὸς πολυτελείας. Πάντως ὅμως καὶ ὁ διὰ τοὺς ἐρωτήματος τοῦτοῦ τρόπος ὑπεκφυγῆς δὲν εἶναι νὰ ἐκχῇ μεγαλειότητα σημασίαν τοῦ διὰ τῆς ἐκάστοτε ἀναλόγως τῶν περιστάσεων τροποποιήσεως τῶν δηλώσεών σας τοιοῦτον.

Ἐν τέλει δηλῶ διὰ τὴν ἀφ' ὅ

σου ἀντελήφθη τὰς διαθέσεις

σας, οὐδέποτε ἐπεδίωξα τὴν ἐκ

τιμῇσιν σας, καὶ ἐὰν προαπειθό

μενος τὰ συμφέροντα τῆς Τάξε

ως, ἥτις μὲ ὥρισε φρουρὸν αὐ

τῶν, μικροπολιτεῶμαι ἢ οὐ,

τοῦτο εἶναι ἀρροδία νὰ κρίνῃ

αὕτη αὕτη ἡ Τάξις καὶ οὐχὶ ὁ

μεγας.

Ἰωάννινα τῇ 10-9-31

Διατελῶ μετὰ Σεβασμοῦ

Ε. ΒΕΛΛΗΣ

Πρόεδρος

τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΑΠΟ τινων ἡμερῶν εὐρίσκειται μεταξὺ ἡμῶν ἐν τῶν σεμνοτέρων, ἐναρτεωτέρων μετριοφρονεστέρων καὶ ἀγνωστῶν τέκνων τῆς Ἡπείρου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Κος Κος Δημήτριος, ὅστις, νοσταλγῆσας τὸ πάτριον ἔδαφος, ἦλθεν ἐν ταῦθα πρῶτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς του, ὡς μητροπολίτου τῶν διδύ

μων Νήσων τῆς Ἑπτανήσου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

Ὁ Μητροπολίτης Δημήτριος, μετῆμένος ὅλας τὰς χριστιανικὰς ἀρετὰς καὶ ἐκ τῶν κληρικῶν ἐκείνων, οἵτινες οὐδένα ἐχθρὸν δημιουργοῦν ἐν τῷ χριστιανικῷ τῶν β'φ, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ ἐπισύρῃ δὴν τὴν ἀγάπην καὶ ὅλον τὸν σεβασμόν τοῦ πνευματικοῦ του ποιμνίου, καὶ νὰ τιμῇ τ' ὄνομα τῆς γενεᾶς του Ἡπείρου, ἐν τῷ μέσω τῆς νέας του Πατρίδος Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, ἣν ἡ θεία Πρόνοια ἐταξεν αὐτῷ νὰ ποιμάνῃ.

Καλῶς μὲς ἦλθεν ὁ συμπατριώτης μας Μητροπολίτης Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Κος Δημήτριος! Καλῶς μὲς ἦλθε!

—ο—

ΚΑΤΑ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος μηνός, περατοῦται τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκτυπούμενον καὶ διὰ πρῶτην φορὰν ἐκδιδόμενον Πανεπιστημικὸν Ἡμερολόγιον «Δωδώνη» ὑπὸ τοῦ κ. Χαράλ. Κατσολίδη, τὸ ὅποιον, χάρις εἰς τὴν πανηπειρωτικὴν πανταχάθεν ζήτησιν, θ' ἀριθμῇ 450 σελίδας ἀντὶ τῶν ὑποσχημένων 250. Τὸ ἐν λόγῳ Ἡμερολόγιον, χάρις εἰς τὸ δαιμόνιον ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τοῦ συμπατριώτου μας κ. Χαράλ. Κατσολίδη, θὰ εἶναι θαῦμα βιβλίον ἀπὸ ἀπόψεως λογοτεχνικῆς κλπ. καὶ εἰκόνας, καὶ θ' ἀποτελέσῃ κόσμημα πάντος Ἡπειρωτικοῦ σπουδαστοῦ, θὰ χάσῃ δὲ πᾶς διανοούμενος ἢ ἀπλοῦς Ἡπειώτης, ὅστις δὲν σπεύσῃ νὰ τὸ προμηθευθῇ, διότι ἐκδίδεται εἰς μόνον 20 χιλιάδας ἀντίτυπα.

—ο—

ΠΡΟ δύο-τριῶν μηνῶν μετεκομίσθη ἐνταῦθα ἐκ Κρετσουνίστης τῶν Κουρέντων, ἡ πάσχουσα θυγάτηρ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὁμοεργατοῦ κ. Χαράλ. Πασχίδη Βασιλῆ. Πρὸς κλήσιν πολλοὶ ἱατροὶ πρὸς θεράπείαν, ἀλλ' οὐδεὶς διέγνωσεν ἀκριβῶς τὴν ἀσθένειάν της, τέλος προσηκλήθη καὶ ὁ νεαρὸς ἱατρὸς κ. Κων. Βακόλας, ὁ ὁποῖος, ἐξετάσας τὴν πάσχουσαν, ἀπεφάνθη ὅτι ἐπασχεν αὐτὴ ἐκ τῆς νόσου κόλα—ἀξαρ, νεοστὶ ἀνακαλυφθείσης, ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἱατροῦ Δε' Ἰσταν, (1900) ἐξ οὗ καὶ λεγόμενης ἐκλήθη. Ἡ νόσος αὕτη, ἐπιπολλάζουσα εἰς τὰς ἀρσενικὰς χώρας τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Ἀφρικής πρὸ πάντων, ἐμφανίζεται συχνά καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἀργοῦ, καὶ ὀνομάζεται «πόνος τῶν Σπετσῶν» ἢ «πόνος τῆς Ὑδρας» προσβάλλουσα, κατὰ πρότερον, τὰ παῖδια καὶ συνίσταται εἰς ἐξόγκωσιν τοῦ σπληνός, ἐπισύρρουσαν διηνεκὴ πνευμόν.

Ἡ γνώμη τοῦ νεαροῦ ἱατροῦ κ. Κ. Βακόλα δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἀσθενὴς, μετεκομίσθη εἰς Ἀθήνας εἰσλήθη εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν». Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ οἱ θεράποντες ἱατροὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διαγνώσουν τὴν νόσον, μετὰ παραίτησιν

'ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,

ΔΙΣΚΕΒΑΘΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκ διδομένη

Εν 'Ιωαννίνοις
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ετησίαν Συνδρομή

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Δρ.	75
Αμερικής	Δολ.	7

Τυπογράφος 'Ιων. Χαράλαμπος
Οδός Αβέρωφ 105

δμως δύο περιπευέβδωμάδων, φίλος
εις του πατρός της παροχής συνέ-
στησαν εις αὐτὸν νεαρόν τινα Ια-
τρόν τὸν κ. 'Αραβιντινὸν (ὅχι τὸν
'Ηπειρώτην), οὗτος, διαγνώσας τὸ
νῆσμα ὡς λεύσμανισιν (Καλὰ 'Α-
ζάρ) ἐφήρμισεν τὴν ἀπαιτούμενην
θεραπεσίαν καὶ ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν,
ἡ ἀσθενὴς ἐγένετο ἐντελὴς καλὰ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκφράζο-
μεν τὰ ἐγκάρδια συγκατατήριά μας
πρὸς τὸν ἱατρὸν κ. Βακόλαν, προσι-
ωνίζομενοι λαμπρὸν τὸ μέλλον τοῦ
νεαροῦ 'Ηπειρώτου ἱατροῦ.

ΕΙΣ τὰ παρὰ τὴν Κακκοβιὰν Ἑλλη-
νὰλβανικὰ σύνορα ὁ σταθμάρχης
τοῦ αὐτοῦ ἀλβανικοῦ φυλακίου δε-
κναι: Ἀλῆς Τάκης Μουσαράκης,
ἐν μέθῃ διατελὼν, ἐφόνευσεν τὸν
ἐξ Ἐπισκοπῆς ἑλληνορθόδοξον Μή-
ταϊον Μελάνην. Τὸ μαθεὶ ὁ ἐν Ἀγί-
οις Σαράντοις Ἑλληὴν ὑποπρόεδρος,
Τὸ μαθεὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξω-
τερικῶν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν προ-
συνέλευσιν τοῦ ὁποῦ ἀντιέβη ἡ ὑπε-
ράτης τῆς ἐν τῇ ἀλβανικῇ Ἐπισκο-
πῇ ἑλληνικῇ Μαιονότητος.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ Μπουζός εἰς τὸ χω-
ρίον Σω. εἶραν τοῦ Δελβίνου, ἐπειδὴ
εἶς βίβας τὴν νεόδητον οἰκίαν του
μὲ κανοὺν χρῶμα, καὶ εἶχε τοποθε-
τῆσαι ἀγνῶμας ὅτι ἐκ γύψου, παρι-
στάσαν φουστὰν ἀλλοφρόν, ὑπερθε-
σάθη, ἐπὶ ποιῇ ἐξορίας, τὴν μὲν οἰ-
κίαν νὰ ἐβάψῃ, τὸ δὲ γύψινον ἀγαλ-
ματίον νὰ κινή κορμάτια.

Δὲν μὰς λέναι ὁ φίλος μας Ὑ-
πουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Χουρὲν-
μπεῖ: Βυθῶνις ἀνδρὶς γράφεται ἐν τῷ
ἀλβανικῷ Συντάγματι ἡ ἀπαγόρευ-
σις τοῦ κανοῦ χρώματος ἐν τῇ ἀλ-
βανικῇ Ἐπισκοπῇ καὶ τὰ φουστὰ
νελλοφροσύντα γύψιν ἀγαλματί-
α.

Ο «ΠΕΛΑΣΓΟΣ» τῶν Ἀθηνῶν
εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ φύλ-
λου τῆς 7ης Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. δημο-
σιεύει, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ β βίβας, τὸ ἐ-
ξῆς πιστοποιητικὸν ὑπὲρ τοῦ ἐπάρ-
χου Φιλιατῶν κ. Εὐστρ. Ἀθανασά-
κου, ἐναντίον τοῦ ὁποῦ β. ἄ. ὁλό-
κληρη ἡ ἐπαρχία, τὸ ἀναδημοσιεύ-
μεν δὲ διὰ νὰ γελάσουν ὅλοι ὅσοι
καταφέρονται κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἐ-
πάρχου:

«ΛΕΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Ἀλλεπάλληλοι ἐκ Φιλιατῶν
ἐπιστολαί, μετὰ τῶν ὀνομάτων καὶ
τεχνῶν Βορειοηπειρωτῶν, μετ'
ἐγγνωμοσύνης ἐκφράζονται ὑπὲρ
τοῦ ἐπάρχου κ. Εὐστρ. Ἀθανασά-
κου διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ τόπου
φροντίδας του.

Μολοντί προσωπικῶς ἐξ-
εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζωμεν
τὸν ἄξιον τοῦτον ὑπάλληλον, τὸν
ἐν γὰρ ἀπομνημονεύον ἀπὸ καρδίας.

Ἀποδοῦμεν διατὶ καταφεύγει ὁ

κ. Ἐπαρχος Φιλιατῶν εἰς τοιαυτὰ
ταπεινὰ μέσα πρὸς στήριξιν τοῦ ἐν
τῇ θύρᾳ του, ὁ ὅς ἐφ' ὑπάρχει Κ. βέρ-
νης Βενιζέλου Γενικὸς Διοικητὴς
'Ηλείου δ. κ. Γ. Μόδης, καὶ Γερου-
σιαστικῆς Ἰωαννίνων δ. κ. Π. Μπέ-
ρης καὶ ἡ γνωστὴ κλῆρα
Φιλιατῶν, τῆς ὁποίας εἶναι πιστὸν
ὄργανον.

ΣΤΗΝ σημερινὴν ἀνοικτὴν πάλιν ἐπι-
στολὴν τοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν
κ. Γ. Μόδην ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχι-
κοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων κ. Ἐπ. Βέλ-
λης ἀγρεύει εἰς ὕψος μεγάλου ἐπιστολο-
γράφου. Ἐκπυλίσσας κυριολεκτικῶς
τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ
καὶ τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ ἄντ' ὁδῶν
τοῦ κ. Μόδης ἄς ἐναπαντήσῃ! Τὰ πλεονε-
κτικὰ τοῦ δαιμονίου Ζαγοράσιου εἶ-
ναι ἀνεξάντητα, διότι ἔχει τὸ Δίκαιον μὲ
τὸ μέρος του.

ΕΚΠΑΛΗΚΤΟΙ ἀνεγνώσαν τὸ εἰς τὸ
χθεσινὸν φύλλον τοῦ ἀνταῖθα ἐπιστομὴν
Βενιζελικοῦ δργάνου «Κήρυκος» Βενι-
ζελικῶτασὸν κύριον ἄρθρον τοῦ παρρη-
σιολογικοῦ ἐν τῇ πόλει μας' λογίου κ.
Στεφ. Στεφάνου, γαμβροῦ ἐπ' ἀδελφῇ
τοῦ τῶς δημάρχου Ἰωαννίνων κ. Βασιλ.
Πυρρινέλλα, τοῦς ὁποῖους ἀμφοτέρους ἔ-
νομιζομεν ἀντιβενιζελικῶτασὺς καὶ μάλι-
στα ἰδεολόγους, τοιοῦτους. Φαίνεται ὅτι
ἡ μετὰστασις τῶν δύο τούτων ὁψίων βε-
νιζελικῶν ἐξαλειφθὴ ἐν Ἀθήναις καὶ τὴν
ἔφερον εἰς τὸ θύλακίον τοῦ ὁ πρὸς δι-
γῶν ἡμερῶν ἀφίχθαις ἐνταῦθα κ. Στεφά-
νου, διὰ τὴν Ἐμποροπανήγυριν. Διότι
πρὸ μηνός, ὅτε εἶχομεν τὴν τιμὴν νὰ
γνωρίζωμεν τὴν ἐρίμῳ ὑπολιτίδα
μας Καν. Στεφάνου, αὐτὴ ὑπερεθεματί-
ζεν ἡμῶν εἰς ἀντιβενιζελισμόν, παρουσίᾳ τοῦ
ἐπίσης συμπολίτου μας κ. Δημητράκη
Μέλου καὶ ἐπίσης γαμβροῦ ἐπ' ἀδελφῇ
τοῦ κ. Β. Πυρρινέλλα. Νομίζομεν ὅμως
ὅτι τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἦτο φυνιστικόν
νὰ τὸ ὑπογράψῃ ὁ κ. Πυρρινέλλας, οὗτος
θὰ εἶναι τὸ νεοφύτιστον μέλος τοῦ με-
λλοντος βενιζελικοῦ Συνδυασμοῦ ὑπὸ τὸν
κ. Δημ. Μπότσαρη, ἡ τὸν κ. Στεφάνου,
ὅπως δῆτοτε ὅμως συλλυγόμεθα ἐγ-
καρδίας τὸν τε γαμβρόν καὶ τὸν γυναι-
κάδελλον, διὰ τὴν ἐποχὴν, ἣν ἐξέλεξαν
νὰ βουτήσουν εἰς τὴν βενιζελικὴν κοίτη-
μῆδραν!

ΔΕΝ εἶναι ἀλλήθες τὸ δημοσιευόμενον ὅ-
τι τοῦ «Κήρυκος» δι, ἐνεργείᾳ τοῦ βου-
λευτοῦ Μυτιλήνης Καλουσιανίτη κ. Βέ-
ρου, ἀνευσιτάθησαν τὰ κασαργιθέντα ἡ
μυγμυνάσια Γρεβενιτίου, Κολενζίου καὶ
Γραμμένου (δ. κ. Κουρέντων), διότι ἡ ἀνα-
συστάσις αὐτῶν ὀφείλεται εἰς τὸν βουλευ-
τὴν κ. Γ. Καλούδη, ὅς εἰσέβατο εἰς θέ-
σιν νὰ γνωρίζωμεν. Ἀρα, ἄνθρωποι ὁ
θησαυρός!

Προαχθεῖς εἰς ἐπίθεωρητὴν Γε-
ωργίαν ἐπὶ βαθμῇ διευθυντοῦ ὁ μέ-
χις τοῦδε νομογεωπόνος Ἀργστολ-
ισ κ. Εὐάγ. Τυπάλδος, Λομβέρδος,
ἐποπθετήθη ὡς ἐπιθεωρητὴς γεω-
ργίας Ἠπειρώτου. Ὁ ἐν λόγῳ ἐπιθεω-
ρητὴς ἀναλαμβάνει καὶ τὴν παρὰ τῇ
Γεν. Διοικήσει διενδύσιν γεωργίας
τοῦ κ. Λιάμπη τοποθετηθέντος ὁ-
ριστικῶς εἰς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσί-
αν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας.

ΤΟ Ταχυδρομεῖον Ἀργυροκάστρου κα-
ταργεῖ τὰ πρὸς ἰδιώτας ἀποστελλόμενα
φύλλα τῆς «Ελευθερίας». Ἦτε περιέχο-
ντα, εἴτε μὴ περιέχοντά τι κατὰ τῆς Ἀλ-
βανίας. Νομίζομεν ὅτι τὸ ἀλβανικὸν Τα-
χυδρομεῖον ὀφείλει νὰ ἐπιστρέφῃ τοὺς ἀλ-
χιστον τὰ φύλλα, ἐκεῖνα πρὸς ἡμᾶς, αἵ
να δὲν ἔχῃ τὴν καλὴν νῆμιν νὰ μεταβιβά-
σῃ εἰς τοὺς παραλήπτας τῶν. Ἐπειγόν-
τως τὰ Ταχυδρομεῖα τῶν πεπολιτισμέ-
νων Κρατῶν, ἐκτός ἐάν, διὰ τῆς ἐπιδει-
κνυμένης διαγωγῆς του, τὸ ἀλβανικὸν
Ταχυδρομεῖον θέλῃ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι δὲν
ὑπάγεται εἰς τὴν χορείαν τῶν Ταχυδρῶ-
ν τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν, πα-
ρὶ τοῦ ὁποῦ ἄλλως τε δὲν ὑπάρχει ἀ-
νάγκη πιστοποιήσεως.

ΕΙΝΑΙ ἐν γνώσει ἀλβανικῆς Κυβερ-
νήσεως ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς εἰς
τὴν Ἀλβανίαν τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερί-
δων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 17 Σεπτεμβρίου.—Ο Κυβερνητικὸς
Τύπος ματαίως προσπαθεῖ νὰ μειώσῃ τὴν προ-
ξενηθεῖσαν παρὰ τῷ Λαφ οἰκτρὰν ἐντύπωσιν ἐκ
τοῦ ἀνωφελοῦς ταξιδίου τοῦ Πρωθυπουργοῦ Βενι-
ζέλου εἰς Γενεύην.

—Οἱ ἐκ τῶν σεισμῶν Εὐβοίας ἄστεγοι ἀνέρχον-
ται εἰς δέκα χιλιάδας ψυχάς. Ὅλαι αἱ οἰκίαι Ἀΐμου
'Αγίας Ἀννης καὶ Μαντουδίου διεσπάρησαν.

δοι: Ἐάν ναι, τότε διατὶ ἡ ἑλληνικὴ Κυ-
βέρνησις δὲν ἐφαρμόζει ἀντίποινα, ἀπα-
γορεύουσα τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀλβανι-
κῶν ἐφημερίδων εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κρά-
τος; Μήπως τεχὼν, φοβεῖται τὸν ἀλβανι-
κὸν κολοσσόν;

—Ὁ! δύσμοιρη Ἑλλάδι! Πῶς κατάντη-
σες ὁ περιγέλας τῶν ἑνῶν Κρατῶν,
εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Βενιζέλου ὡς καὶ
αὐτῆς τῆς μικροσκοπικῆς Ἀλβανίας!

ΤΗΝ παρελθούσαν Τρίτην ἀφίκετο ἐκ
Γενεύης ὁ πρὸς ὁ γνῶστόν, εἶχε μεταβῇ
πρὸς συμφῆρον σαν λυσὶν τῆς ἑλληνοβουλ-
γαρικῆς διαφορᾶς, ἀλλ' ἤλθε μὲ τὰ χεῖρα
ἀδεια, ὁσὸς καὶ ὕστερ: ὁ πρόεδρος τῆς Κυ-
βερνήσεως Ἐλυσθ. Βενιζέλος πῆγε γὰρ
μαλλὶ καὶ μᾶς ἡ, δε κορυμμένος!

ΚΑΘΑ φαίναται προσελήφθη εἰς τὸν κυ-
βερνητικὸν Συνδυασμὸν τοῦ Νομοῦ Ἰω-
αννίνων ὁ ἐκ Καλουσιανῆς καὶ ἐν Μυτι-
λήνῃ μέχρι τοῦδε πολιτευόμενος βουλευ-
τῆς κ. Γ. Βέργος.

Ο «ΚΗΡΥΞ» μὰς προσηγγεῖλεν ὅ-
τι θὰ μετεβαίνεν ὁ Γενικὸς Διοικη-
τὴς τῆς Ἠλείου κ. Γ. Μόδης εἰς
τὴν Ἡγουμενίσταν διὰ νὰ κατεδα-
φίσῃ τὰς πολυθρόνας παρὰ γὰρ,
ἀλλ' ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς στήν
Ἡγουμενίσταν μετέβη καὶ ἐπέστρε-
ψεν ἐκεῖθεν, χωρὶς νὰ μᾶς ὀφείλῃ καὶ
τὴν ἀρ. σιδηρὴν εἰς τὸν «Κήρυκα»
κατεδάφισιν τῶν. Τί νὰ συμβαίνει
ταῦτα;

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις

—Ἀφ' ἑκτοῦ ἐκ Κονίστης ἱερὸς ῥο-
δοκίμος καὶ μὲ συγχρονισμὸν μύ-
στακα ὁ γηραιὸς μὲν, ἀλλὰ νεῶτα εἰς
σφ. ἱγ. συνάδελφος Διευθυντῆς τοῦ «Α-
φῆν» κ. Σπύρος Δίβης χόριν, ὑποθέσε-

ὦν του, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁπείων, ἐπαν-
ελθὼν εἰς τὸ λημέρι του.

—Ἀφίκετο ἐκ Μανουράς τῆς Αἰγύ-
πτου ὁ ἀδελφὸς φαρμάκοποιος κ. Ἀθ.
Σταυρόπουλος καὶ ἄνεχθῃσεν διὰ τὸ
χωρίον τοῦ Κοτόρτσι, ἀφοῦ μᾶς διεβίβη-
σε τοὺς χειρτισμοὺς τοῦ φίλου μας ἀ-
λευρεμπόρου κ. Παν. Λάβαρη.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ἐν τῶν ἐπο-
σμοτέρων Ἠπειρωτῶν ἀθέων, τῶν κο-
σμοῦντων τοὺς ἀθηναϊκοὺς ἀνδῶνας ἡ
Δίς Μερὸπη Γ. Ρούβαλη καὶ ἀνεχώρη-
σεν εἰς Κόνιτσαν.

Αναχωρήσεις

—Ἀνεχώρησε χθὲς οἰκογενειακῶς εἰς
Καλορρόντες ἐπὶ δεκαπενθήμερον ἀδελ-
φὸς ῥέκτης, ἀκούραστος καὶ τιμιώτατος το-
χυδρομικῶς διανομὸς Ἰωαννίνων κ. Μην.
Ζαφειρίδης, Βορειοηπειρωτῆς.

—Ἀνεχώρησεν οἰκογενειακῶς εἰς Ἡ-
λιούπολιν τῆς Αἰγύπτου ὁ ἐκ Κρεσσινῶν
στῆς Κουρέντων κρεοπώλης κ. Σπύρος
Κοκομπούνης.

Βιβλιοπωλείον

καὶ Χερτοπωλείον

Ο «ΗΛΙΟΣ»

Οὐδὲ Ἀνεκρυσίας 203

Ἰγντίου Οἰκονομίδου καὶ Σίος

Εν Ἰωαννίνοις

Ἀρχεῖται τῶν ἐργασιῶν του τὴν 20ην
τοῦ χρόνου μηνὸς Σεπτεμβρίου, μετὰ τὰ
εἶδη τῶν βιβλίων, διδασκικῶν καὶ μη-
τὰ καλεῖται χαρτικά εἶδη καὶ τὴν μεγαλο-
τέραν ποικίλιαν εἰδῶν γραφικῆς ὕλης καὶ
μὲ τιμὰς ἀσυμπαγίστους.

Σοφία Α. Παπαχαρίση

Ἐπιστήμων ματ

Οὐδὸς Βιλακωρίτου 39

ΜΕΓΑΛΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος τῶν Φιλιατῶν

Γνωστοποιεῖ ὅτι:

Ἡ καθιερωθεῖσα ἐμπορικὴ Πανήγυρις τῶν Φιλιατῶν
ἈΡΧΕΤΑΙ τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1931 ΚΑΙ ΘΑ
ΔΙΑΡΚΗΣΗ 4 ΗΜΕΡΑΣ

Θά λάβωσι χώραν μεγάλας συγκεντρώσεις ἀγροτῶν προΐοντων,
ἐμπορευμάτων ἐν γένει καὶ ζῴων μικρῶν καὶ μεγάλων ΗΠΕΙΡΟΥ καὶ

ΑΛΒΑΝΙΑΣ, ἐφ' ὧν πρὸς ἑκατὸν πολλὰ καὶ ἱκανοποιητικὰ πράγματα.
Οἱ νάτοχοι ζῶων παρακαλοῦνται νὰ προσκομίσωσι τὰ πρὸς
πώλησιν ζῶα ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς πανηγύρεως, καθ' ὅτι
τότε παρατηρεῖται ἀδρόα ἡ παρουσία μεγάλων ζωομπόρων ἐκ δια-
φόρων περιφερειῶν.

Οἱ κάτοχοι ζῶων τοῦ ἐσωτερικοῦ δύνανται νὰ φέρωσι μετ' ἑαυτῶν
τὰ ὑπὸ τοῦ κράτους 118 τοῦ ἐξωτικοῦ περὶ στρατιωτικῶν εἰσφο-
ρῶν προδεδωμένα πιστοποιητικά.

Οἱ εἰσάγοντες ζῶα ἐξ Ἀλβανίας δύνανται νὰ φέρωσι πιστοποιη-
τικά ἐκτελεσθέντα.

Ἐν Φιλιατῶν τῇ 27 Ἀγούστου 1931

Ὁ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. Θ. Κουφάλας

Ὁ Ἰατρός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜ. ΤΖΟΓΙΑΣ

Διδάκτωρ τοῦ ἐν Λυών Πανεπιστημίου

Εἰδικῶς δὲ Ἀφροδίσια καὶ Παθολογικὰ νοσήματα
(Οἰκία Παροῦ) καὶ δέχεται 7—9 π. μ. 8—5 π. μ. καὶ 8—9 π. μ.